

[Bertel Dahlgaard.]

middag at beskyldte mig for Illoyalitet, ikke blot over for den uheldige Minister, men ogsaa over for Landet. Jeg tillader mig at tro, at den højtærede Statsminister i en lidt mere rolig Time vil komme til Erkendelse af, at den Tone, den har jeg ikke nødig at finde mig i.

Naar den højtærede Statsminister nu forløb sig i sin Udtalelse til mig for lidt siden, saa vil jeg give den menneskelige Forklaring derpaa, at det skyldes, at den Fremstilling, jeg har givet af denne Sags Forløb, ikke lader sig rokke, fordi den er redelig, fordi enhver, der gennemgaar denne Sags Akter, vil sige: Ja, anderledes kan man ikke opfatte det, der her er sket. Og naar hertil føjes, at den højtærede Minister for særlige Anliggender gav en Karakteristik af sig selv til Slut, saa tror jeg, jeg tør sige, at den højtærede Statsminister om ikke før saa i Morgen forstaar, at Forargelse er der ingen Plads til over for mig.

Ministeren for særlige Anliggender (Federspiel): Jeg maa tilstaa, at jeg er ganske uforstaaende over for den Insinuation, som de ærede Medlemmer Hr. Bertel Dahlgaard og Hr. Kristen Amby har villet lægge i min Udtalelse om, at jeg som en ganske naturlig Ting, naar jeg udsendte et Dementi af den Udtalelse, der var refereret paa en Maade, som var i høj Grad skadelig, ikke for mig personlig — det er mig ligegyldigt —, men for Landet, forelagde et saadant Dementi for min Kollega Udenrigsministeren, selvfølgelig ikke for, at Dementiet skulde ændres, men med Henblik paa et eventuelt Ønske om at faa en Kommentar knyttet til. Jeg vilde have anset det for i høj Grad forkert, om jeg ikke havde foretaget en saadan Forelæggelse, inden jeg offentliggjorde dette Dementi. Maaske det saa er de ærede Medlemmer, der angriber mig paa min Person, forstaaeligt, at i denne Sag er jeg i det høje Ting lastet for en Udtalelse, som jeg ikke kan vedkende mig, og uanset at jeg har berigtiget denne Udtalelse, vedbliver man at angribe mig, ikke for min Tale i Almindelighed, men for en Udtalelse, som jeg ikke kan anerkende at være fremkommet med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Skal det virkelig være nødvendigt at minde den højtærede Minister om, at hans Dementi indlededes

med følgende Ord: „Hvad jeg udtalte, var“. Er der Brug for udenrigsministeriel Korrekturlæsning her? Det kan jeg ikke tro! Nu maa den højtærede Minister ikke sætte sig selv i en Situation, hvor det kommer til at angaa ogsaa vor Bedømmelse af hans Intelligens.

Ministeren for særlige Anliggender (Federspiel): Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard vil jeg gøre opmærksom paa, at ved en omhyggelig Læsning af Dementiet vil han se, at de sidste tre Linier indeholder en Kommentar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Dag, den 11. Juli, Kl. 10, med følgende Dagsorden:

1) *Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af:*

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifikation af den i London den 16. November 1945 undertegnede Overenskomst om Oprettelse af De Forenede Nationers Organisation for undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle Spørgsmaal.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler.

3) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Straf for Krigsforbrydelser.

4) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 87 af 13. Marts 1942 om Ændring i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet og i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.